

Sygn. akt IV U 161/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 października 2017 r.

Sąd Rejonowy w Nowym Sączu IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Marek Wójcik
Protokolant:	protokolant sądowy Kinga Poręba

po rozpoznaniu w dniu 9 października 2017 r. w Nowym Sączu

na rozprawie

sprawy M. T.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w N.

o zasiłek chorobowy

na skutek odwołania M. T.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w N.

z dnia:

- 25 kwietnia 2017 r. znak (...)

- 9 maja 2017r. znak (...)

Zmienia zaskarżone decyzje w ten sposób, że przyznaje odwołującej M. T. prawo do zasiłku chorobowego za okres od dnia 27 marca 2017r. do dnia 24 kwietnia 2017r. oraz od dnia 25 kwietnia 2017r. do dnia 7 maja 2017r.

Sygnatura akt IV U 161/17

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 9 października 2017 r.

Decyzją z dnia 25.04.2017 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w N. odmówił przyznania M. T. zasiłku chorobowego za okres niezdolności do pracy od 27.03.2017 r. do 24.04.2017 r.

W uzasadnieniu decyzji podano, iż zgodnie z przepisami zasiłek chorobowy przysługuje przez okres trwania niezdolności do pracy z powodu choroby – nie dłużej jednak niż przez 182 dni. Do okresu zasiłkowego wlicza się okresy poprzedniej niezdolności do pracy, spowodowanej tą samą chorobą, jeżeli przerwa pomiędzy ustaniem poprzedniej, a powstaniem ponownej niezdolności do pracy nie przekraczała 60 dni.

Odwołującej wypłacono zasiłek chorobowy za okresy: od 28.07.2016 r. do 5.08.2016 r., od 18.08.2016 r. do 27.08.2016 r., od 5.09.2016 r. do 5.12.2016 r. i od 9.01.2017 r. do 30.01.2017 r. oraz od 6.02.2017 r. do 26.03.2017 r. to jest za 182 dni. W ocenie ZUS schorzenia będące podstawą orzekanych niezdolności do pracy pozostają w związku i należy je zliczyć do jednego okresu zasiłkowego.

Wobec wykorzystania przez odwołującą się okresu zasiłkowego wynoszącego 182 dni brak jest podstaw do wypłaty dalszego zasiłku chorobowego.

Kolejną decyzją z dnia 9 maja 2017 r. ZUS odmówił odwołującej prawa do zasiłku chorobowego za dalszy okres niezdolności do pracy tj. od 25.04.2017 r. do 7.05.2017 r. z tych samych przyczyn co w decyzji z dnia 25.04.2017 r.

Pismem z dnia 18.05.2017 r. M. T. złożyła odwołanie od powyższych decyzji i wniosła o przyznanie jej prawa do zasiłku chorobowego.

W uzasadnieniu odwołująca się zarzuciła, że niezdolność do pracy za okres do 5 grudnia 2016 r. dotyczyła zwichnięcia szpary stawu barkowo - obojczykowego. Niezdolność do pracy powstała w dniu 9.01.2017 r. nie była spowodowana tą samą chorobą a urazem kręgosłupa szyjnego po wypadku drogowym.

W odpowiedzi na odwołanie ZUS wniósł o oddalenie odwołania powołując się na argumenty przytoczone w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Odwołującej M. T. wypłacono zasiłek chorobowy za okresy: od 28.07.2016 r. do 5.08.2016 r., od 18.08.2016 r. do 27.08.2016 r., od 5.09.2016 r. do 5.12.2016 r. i od 9.01.2017 r. do 30.01.2017 r. oraz od 6.02.2017 r. do 26.03.2017 r. to jest za 182 dni.

Od 27 marca 2017 r. do 7 maja 2017 r. odwołująca była nadal niezdolna do pracy.

(bezsporne)

W okresie od 5.09.2016 r. do 5.12.2016 r. powodem niezdolności do pracy odwołującej były bóle barku (M75). Dolegliwości te ustąpiły po leczeniu ortopedycznym.

Kolejna niezdolność do pracy orzeczona od 9 stycznia 2017 r. była spowodowana wypadkiem komunikacyjnym. Powodem tej niezdolności do pracy było skręcenie odcinka szyjnego kręgosłupa (S13).

Niezdolność do pracy w spornych okresach: do 5 grudnia 2016 r. i od 9 stycznia 2017 r. była spowodowana przez różne schorzenia.

(Dowód: zeznania odwołującej k. 9, opinia biegłego lekarza k. 12-13 i 22)

Zeznania odwołującej się znajdują potwierdzenie w aktach ZUS oraz w opinii biegłego a zatem Sąd dał im wiarę.

Sąd podzielił wnioski przedstawione w swojej opinii przez biegłego lekarza specjalistę ortopedę - traumatologa. Wymieniona opinia jest jasna, spójna i logiczna. Biegły wyraźnie wskazał jakie schorzenia były podstawą orzekania niezdolności do pracy w spornych okresach. Biegły oparła się przy tym na dokumentacji medycznej i badaniu odwołującej.

W złożonych zarzutach ZUS wyraził pogląd, że schorzenia odwołującej w spornych okresach odnoszą się do tego samego narządu ruchu i obwodowego układu nerwowego.

W opinii uzupełniającej biegły ortopeda traumatolog stwierdził, że u badanej stwierdził powstanie nowego schorzenia spowodowanego urazem wskutek wypadku komunikacyjnego. Uraz ten dotyczył kręgosłupa szyjnego i nie miał

związku z wcześniejszym schorzeniem, które zostało wyleczone w dniu 5.12.2016 r. Sporne schorzenia mają różną etiologię zatem nie można ich traktować jako jednej jednostki chorobowej.

Sąd w całości podzielił pogląd przedstawiony przez biegłego ortopedę - traumatologa w opinii uzupełniającej.

Sąd zważył, co następuje:

Decyzja Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w N. podlega zmianie.

Zgodnie z art. 8 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa zasiłek chorobowy przysługuje przez okres trwania niezdolności do pracy z powodu choroby lub niemożności wykonywania pracy z przyczyn określonych w art. 6 ust. 2 - nie dłużej jednak niż przez 182 dni, a jeżeli niezdolność do pracy spowodowana została gruźlicą - nie dłużej niż przez 270 dni.

Art. 9 ust. 1 w/w ustawy stanowi, że do okresu, o którym mowa w art. 8, zwanego dalej "okresem zasiłkowym", wlicza się wszystkie okresy nieprzerwanej niezdolności do pracy. Przepis ten ustala więc regułę, że do okresu zasiłkowego wlicza się wszystkie okresy **nieprzerwanej** niezdolności do pracy bez względu na to czy były spowodowane tą samą czy też inną chorobą.

Zgodnie z art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa do okresu zasiłkowego wlicza się okresy poprzedniej niezdolności do pracy, **spowodowanej tą samą chorobą**, jeżeli przerwa pomiędzy ustaniem poprzedniej a powstaniem ponownej niezdolności do pracy nie przekraczała 60 dni.

Przepis ten daje podstawę wliczenia do okresu zasiłkowego wszystkich niezdolności do pracy spowodowanych tą samą chorobą, jeżeli nie było pomiędzy nimi przerwy przekraczającej 60 dni. W przypadku gdy nastąpiła przerwa w niezdolności do pracy a kolejna niezdolność do pracy była spowodowana inną chorobą, niezdolność do pracy nie podlega wliczeniu do poprzedniego okresu zasiłkowego.

Niezdolność do pracy ubezpieczonej (M75) została zakończona w dniu 5.12.2016 r. gdyż odwołująca została wyleczona z tej choroby. Kolejna niezdolność do pracy od 9.01.2017r. została spowodowana inną chorobą (S13). Schorzenie to było wynikiem wypadku komunikacyjnego.

Tak więc okres niezdolności do pracy rozpoczęty od 9.01.2017 r. nie może być wliczony do jednego okresu zasiłkowego z okresem niezdolności do pracy zakończonym w dniu 5.12.2016 r. gdyż był spowodowany inną chorobą. Co za ty idzie ubezpieczona rozpoczęła w dniu 9.01.2017 r. nowy okres zasiłkowy.

Mając na uwadze powyższe Sąd na zasadzie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżone decyzje.

ZARZĄDZENIE

1/wyrok wraz z uzasadnieniem doręczyć ZUS,

2/ kal. 14 dni.